

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

stand til at fremlægge nogle oplysninger, der kan indgå i overvejelserne, selv om arbejdet ikke vil være færdiggjort; det kan jeg i hvert fald på forhånd love.

Men de andre spørgsmål: om samarbejdet mellem undervisningsministeriets centraler, som man planlægger oprettet, og samarbejdet mellem kortfilmproduktion og filmfond, rejser et andet sæt problemer, og jeg skal komme med de oplysninger, vi kan give om de praktiske samarbejdsformer.

Jeg sagde under behandlingen af filmlovsforslaget, at der ikke skulle være noget i vejen for, at statens filmcentral kunne fungere som distributionsorgan for kortfilm, og herved er jo egentlig tilkendegivet en vis mulighed for, at man kan få et værdifuldt samarbejde på et område, som man har været inde på i forbindelse med frygten for, at der opstår en spænding mellem undervisnings- og oplysningsformålet og de film, der primært har et filmkunstnerisk sigte.

Må jeg ganske kort sige om de bekymringer, der er udtrykt, at jeg tror, vi ved at se på det i udvalget kan få disse bekymringer fjernet. Når der står i bemærkningerne til forslag til lov om statens filmcentral, at man fremtidig skal koncentrere sig udelukkende om film med undervisnings- og oplysningsformål, mens film, herunder kortfilm, der primært har et filmkunstnerisk sigte, behandles af de organer, der skal arbejde under loven om film og biografer, så betyder det jo ikke, at disse film med undervisnings- og oplysningsformål ikke kan være kunstneriske. Jeg kan ikke se, der skulle være nogen grund til at frygte for, at formuleringen skulle hindre det, men det kan man jo tage op i betænkningen og markere, hvilke synspunkter man anlægger over for hele denne problematik, for selvfølgelig må vi lægge stor vægt på, at der stadig væk i statens filmcentral kan fås dækning for de brede formål, som hr. Poul Dam var inde på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 med-

lemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af legepladser og friarealer i forbindelse med boligbebyggelser [af Hanne Reintoft].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVIII) findes i tillæg A. sp. 2553, fremsættelsen i tidenden sp. 2960).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Hastrup): Dette forslag indeholder jo en opfordring til regeringen om at nedsætte en kommission, som skal undersøge problemerne omkring de muligheder for fritidsaktiviteter, som det må være samfundets pligt at tilvejebringe for børn og unge i form af legepladser og friarealer i og omkring boligbebyggelser. Mere konkret foreslås, at der fastsættes forpligtelser for det offentlige som garant for disse pladseres velegnethed og kvalitet.

I bemærkningerne understreges den kontrast, som det moderne samfund har skabt mellem på den ene side den hastige byudvikling, væksten i antallet af biler navnlig, og de øgede vejarealer og på den anden side mulighederne for at skabe de bedste betingelser for legepladser og arealer til fritidsaktiviteter.

Forslagsstilleren, fru Hanne Reintoft, finder ikke, at lovgivningen er tilstrækkelig opmærksom på dette modsætningsforhold. En kommission med repræsentation af alle, der er involveret i bybygning i videste forstand, dvs. både bygherrer, teknikere, pædagoger og brugere osv., vil have mulighed for gennem koordination at undersøge behovet for gennemgribende lovændringer vedrørende friarealer, mener fru Hanne Reintoft.

Jeg kan begynde med at sige, at jeg er enig med fru Hanne Reintoft i en række af de anførte præmisser, men det forekommer mig dog, at den indsats, der er gjort, og som er i gang i øjeblikket, måske ikke har fået tilstrækkelig omtale i forslaget.

Det er rigtigt, at vi i mange år, hvor boligangelsen og behovet for større og bedre